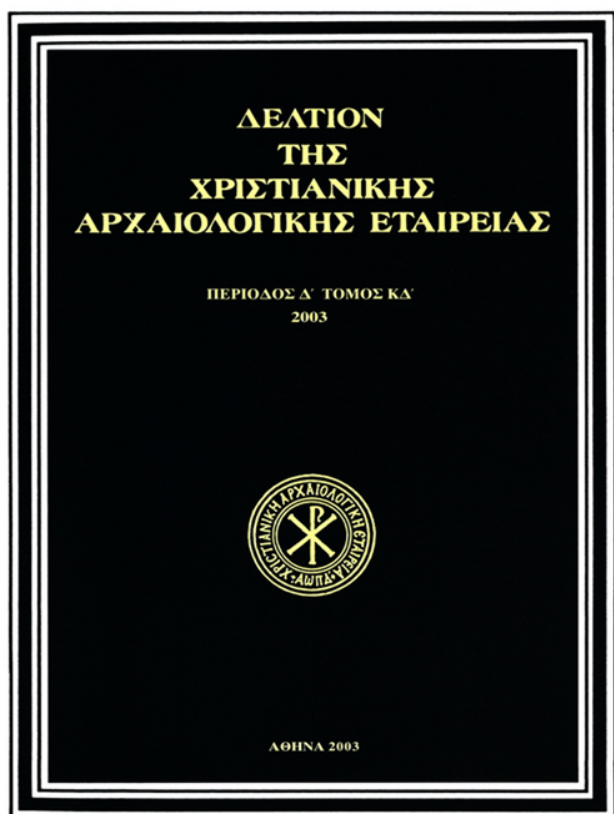

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 24 (2003)

Δελτίον ΧΑΕ 24 (2003), Περίοδος Δ'. Στη μνήμη του Νίκου Οικονομίδη (1934-2000)

Ένα άγνωστο Μηνολόγιο με εικονογραφημένα αρχικά: ο κώδιξ 56 της Μονής Λειμώνος

Παναγιώτης Λ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/dchae.377](https://doi.org/10.12681/dchae.377)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. Λ. (2011). Ένα άγνωστο Μηνολόγιο με εικονογραφημένα αρχικά: ο κώδιξ 56 της Μονής Λειμώνος. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 24, 171-184. <https://doi.org/10.12681/dchae.377>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ένα άγνωστο Μηνολόγιο με εικονογραφημένα
αρχικά: ο κώδιξ 56 της Μονής Λειμώνος

Παναγιώτης ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τόμος ΚΔ' (2003) • Σελ. 171-184

ΑΘΗΝΑ 2003

ΕΝΑ ΑΓΝΩΣΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟ ΜΕ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΑΡΧΙΚΑ: Ο ΚΩΔΙΞ 56 ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΛΕΙΜΩΝΟΣ

Ἡ συλλογή βίων ἁγίων ποὺ συνέγραψε τὴν δευτέρη πενηνταετία τοῦ 10ου αἰῶνος ὁ βυζαντινὸς λόγιος Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπασχολήσει πρὶν ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια τὸν ἀξέχαστο Νίκο Οἰκονομίδη, σώζεται σὲ 830 περίπου κώδικες¹. Ἀπὸ αὐτοὺς εἰκονογραφημένοι εἶναι μόνο 45, ποὺ ταξινομήθηκαν σὲ διάφορες ὁμάδες, ἀνάλογα μὲ τὸν τρόπο διακοσμῆσώς τους². Μία ἀπὸ τὶς ὁμάδες αὐτὲς περιλαμβάνει τὰ μηνολόγια, ὅπου ὁ εἰκονιστικὸς διάκοσμος περιορίζεται στὰ ἱστορημένα ἀρχικὰ γράμματα, ποὺ ἐγνώρισαν μεγάλη διάδοση τὸν 11ο καὶ τὸν 12ο αἰῶνα³. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀπαντοῦν καὶ ἄλλες κατηγορίες χειρογράφων, ὅπου ὁ διάκοσμος περιορίζεται μερικὲς φορὲς στὰ ἱστορημένα ἀρχικὰ, π.χ. οἱ Ὀμιλίαι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου⁴.

Στὰ χειρόγραφα τοῦ Μηνολογίου, ὅπου ὁ εἰκονιστικὸς διάκοσμος περιορίζεται σὲ ἀνθρωπόμορφα ἀρχικὰ γράμματα⁵, θὰ πρέπει νὰ προστεθεῖ στοὺς ὀκτὼ γνωστοὺς μέχρι σήμερα κώδικες ἑνας ἕνατος: Τὸ μηνολόγιο Λειμῶνος 56, ποὺ περιέχει τοὺς ἁγίους τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου⁶. Τὸ χειρόγραφο εἶναι πληρὲς, ἂν ἐξαίρεσομε τὸν πίνακα περιεχομένων στὴν ἀρχή⁷. Τὰ περιεχόμενά του ἀντιστοιχοῦν στὴν τυπικὴ ἔκδοση, ὅπως τὴν καθόρισε ὁ Albert Ehrhard: Περιλαμβάνει ἕναν Βίο γιὰ κάθε μέρα τοῦ μήνα, πλην τῆς 4ης, 9ης, 11ης, 17ης καὶ 27ης Ὀκτωβρίου, καὶ δύο Βίους γιὰ τὴν 19η⁸. Οἱ Βίοι τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ποὺ περιέχει εἶναι λοιπὸν συνολικῶς 27⁹. Τὸ εἰκονογραφημένο μηνολόγιο τῆς Μονῆς Λειμῶνος παρουσιάζει ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον ὄχι μόνο λόγῳ τῆς πλη-

1. N. Oikonomides, Two Seals of Symeon Metaphrastes, *DOP* 27 (1973), σ. 323-326. Ἡ βασικὴ μελέτη γιὰ τὸ Μηνολόγιο τοῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ εἶναι τοῦ A. Ehrhard, *Überlieferung und Bestand der hagiographischen und homiletischen Literatur der griechischen Kirche von den Anfängen bis zum Ende des 16. Jahrhunderts*, II, Λειψία 1938, σ. 306-709.

2. Βλ. N. Patterson Ševčenko, *Illustrated Manuscripts of the Metaphrastian Menologion*, Σικάγο-Λονδίνο 1990 (ἔφ' ἐξῆς: Patterson Ševčenko), καὶ *RbK*, VI, στ. 136-188 (H. Deliyanni Doris). Στὰ χειρόγραφα ποὺ ἀπαριθμοῦνται ἐκεῖ, θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν τὰ μηνολόγια Ἀθηνῶν 2522 καὶ 996 (Ἱ. Α. Μαροβᾶ-Χατζηνικολάου - Χρ. Τουφεξῆ-Πάσχου, *Κατάλογος μικρογραφιῶν βυζαντινῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος*, Γ', Ἀθῆναι 1997, σ. 186-190, 219-221, ἀριθ. 45, 57). Εἶχαν προηγηθεῖ οἱ μελέτες τοῦ A. Ehrhard, ἔ.α., σ. 690-693, τῆς S. Der Nersessian, *The Illustrations of the Metaphrastian Menologium, Late Classical and Medieval Studies in Honor of Albert Mathias Friend, Jr.*, Princeton 1955, σ. 222-231, τοῦ P. Mijović, *Une classification des ménologes enluminés, Actes du XIIIe CIEB*, III, Βελιγράδι 1964, σ. 271-279, καὶ *Menolog*, Βελιγράδι 1973, καὶ τῆς Ἑ. Δελιγιάννη-Δωρῆ, *Ἱστορημένα χειρόγραφα τοῦ Μηνολογίου τοῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστῆ, Παρουσία Α'* (1982), σ. 275-312.

3. Patterson Ševčenko, σ. 185-186, 193, καὶ *RbK*, VI, στ. 162-163, 179 (H. Deliyanni Doris). Γιὰ τὰ ἱστορημένα ἀρχικὰ βλ. C. Franc-Sourdeou, *Les initiales historiées dans les monuments byzantins aux XIe-XIIe s., Byzantinoslavica XXVIII* (1967), σ. 336-354.

4. Ὅπως τὰ χειρόγραφα Ἀθηνῶν 2554, Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου 16 καὶ Vat. gr. 463 (τὰ δύο τελευταῖα περιέχουν καὶ προμετωπίδα μὲ παράσταση τοῦ συγγραφέως). Βλ. G. Galavaris, *The Illustration of the Liturgical Homilies of Gregory Nazianzenus*, Princeton 1969, σ. 204-205, 220-222, 250-252, εἰκ. 257-260, 61-77, 78-93.

5. Patterson Ševčenko, σ. 185-186, 193. *RbK*, VI, στ. 162-163, 179 (H. Deliyanni Doris).

6. Ἱ. Α. Παπαδοπούλου τοῦ Κεραμέως, *Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη, ἥτοι γενικὸς περιγραφικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς ἀνά τὴν Ἀνατολὴν Βιβλιοθήκαις εὐρισκομένων ἐλληνικῶν χειρογράφων, Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος*, Παράρτημα τοῦ ΙΕ' τόμου, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1884, σ. 64. Ehrhard, ἔ.α., σ. 367, ὅπου ἀναγράφεται λανθασμένα ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων. Εὐχαριστῶ θερμότατα καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴ τὸν πανοσιολογίωτατο καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος ἀρχιμανδρίτη Νικόδημο Πανλόπουλο, ποὺ μὲ διηκολύνε ποιικιλοτρόπως τὴν μελέτη καὶ φωτογράφηση τοῦ χειρογράφου.

7. Βλ. σχετικὰ Patterson Ševčenko, σ. 9.

8. Στὸν δεῦτερο ἀπὸ τοὺς Βίους τῆς 19ης Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει, ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐπιγραφῆς διορθώθηκε ἐκ τῶν ὑστέρων σὲ 17 (βλ. Εἰκ. 12). Γιὰ τὶς διάφορες ἡμερομηνίες ἑορτασμοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει βλ. *ΘΗΕ*, 2, σ. 670, καὶ F. Halkin, *Auctarium Bibliothecae Hagiographicae Graecae*, Βρυξέλλες 1969, σ. 22.

9. Ehrhard, ἔ.α., σ. 358-359. Patterson Ševčenko, σ. 209-210.

ρότητός του, αλλά και λόγω της ποιότητας του διακόσμου του, της πρωτοτυπίας πολλών από τα αρχικά του και της καλής του διατηρήσεως. Μεγάλων διαστάσεων, όπως όλα τα μηνολόγια, έχει ύψος 33-33,5 και πλάτος 25-26 εκ. και περιέχει 319 φύλλα από περιγραμνή. Το κείμενο, μικρογράμματο, είναι γραμμένο σε δύο στήλες, των οποίων η γραμμένη επιφάνεια έχει διαστάσεις περίπου 21,5×6,5 εκ. Η χαράκωση είναι του τύπου 35C2df κατά την κατάταξη του Leoy. Κάθε στήλη περιέχει 25 στίχους. Τα τετράδια αριθμούνται κάτω αριστερά στην προσθία όψη του πρώτου φύλλου κάθε τετραδίου και κάτω δεξιά στην οπισθία όψη του τελευταίου φύλλου. Το κείμενο είναι γραμμένο με ανοικτοκάστανη μελάνη, ενώ με χρυσή γράφονται ή ημέρα, οι τίτλοι και τα αρχικά γράμματα στην αρχή των παραγράφων.

Η αρχή κάθε βίου κοσμείται με ταινιοειδές επίτιτλο πλάτους μιάς στήλης και με ισορρημένο αρχικό γράμμα. Όκτω από τα αρχικά είναι ανθρωπόμορφα, έννεα ζωόμορφα, ενώ έννεα έχουν φυτικό διάκοσμο. Το αρχικό γράμμα του μαρτυρίου των αγίων Προβού, Ταράχου και Ανδρονίκου στο φ. 75ν δεν σώζεται.

Τα αρχικά γράμματα του Μηνολογίου Λεμιώνος 56 είναι τα εξής:

- 1) φ. 2r (1η Όκτωβρίου), άγιος Άνανίας: Ζωόμορφο Α (Εικ. 1).
- 2) φ. 6r (2 Όκτωβρίου), άγιοι Κυπριανός και Ιουστίνος: Οί άγιοι μετωπικοί (Εικ. 2).
- 3) φ. 23r (3 Όκτωβρίου), άγιος Διονύσιος ό Άρεοπαγίτης: Ό άγιος μετωπικός (Εικ. 3).
- 4) φ. 34r (4 Όκτωβρίου¹⁰), άγία Χαριτίμη: Φυτικό Ε (Εικ. 4).
- 5) φ. 37ν (6 Όκτωβρίου), απόστολος Θωμάς: Φυτικό Π (Εικ. 5).
- 6) φ. 45r (7 Όκτωβρίου), άγιοι Σέργιος και Βάκχος: Άντίνωτα πουλιά (Εικ. 6).
- 7) φ. 61r (8 Όκτωβρίου), άγία Πελαγία: Φυτικό Γ (Εικ. 7).
- 8) φ. 67ν (10 Όκτωβρίου), άγιοι Εϋλάμπιος και Εϋλαμπία: Φυτικό Α.
- 9) φ. 75ν (12 Όκτωβρίου), άγιοι Πρόβος, Τάραχος και Άνδρόνικος: Δέν σώζεται.
- 10) φ. 83ν (13 Όκτωβρίου), άγιοι Κάρπος και Παπύλος: Φυτικό Μ.
- 11) φ. 96r (14 Όκτωβρίου), άγιοι Ναζάριος, Γερβάσιος, Προτάσιος και Κέλσιος: Φυτικό Ν.
- 12) φ. 103ν (15 Όκτωβρίου), άγιος Λουκιανός: Ζεύγος, πουλιών (Εικ. 8).
- 13) φ. 114ν (16 Όκτωβρίου), άγιος Λογγίνος: Φυτικό Τ με δύο κεφάλια δρακόντων (Εικ. 9).
- 14) φ. 121ν (18 Όκτωβρίου), εϋαγγελιστής Λουκάς: Ό

άγιος, καθιστός, βαπτίζει τον κάλαμο σε μελανοδοχείο (Εικ. 10).

15) φ. 128ν (19 Όκτωβρίου), άγιος Ουάρος: Ό άγιος και ό διώκτης του Μαξιμιανός (Εικ. 11).

16) φ. 140r (19 Όκτωβρίου), άγιος Άνδρέας ό έν τη Κρίτη (=ό έν τη Κρίσει): Φυτικό Π (Εικ. 12).

17) φ. 150r (20 Όκτωβρίου), άγιος Άρτέμιος: Ό άγιος όρθιος, δεόμενος (Εικ. 13).

18) φ. 184r (21 Όκτωβρίου), άγιος Ίλαρίων: Ζεύγος πουλιών (Εικ. 14).

19) φ. 213ν (22 Όκτωβρίου), άγιος Άβέρκιος: Θαύμα του άγίου (Εικ. 15).

20) φ. 237r (23 Όκτωβρίου), άγιος Ίάκωβος ό Άδελφός-θεός: Φυτικό Ο.

21) φ. 247ν (24 Όκτωβρίου), άγιος Άρεθας: Ό άγιος ποδοπατεί τον διώκτη του (Εικ. 16).

22) φ. 272r (25 Όκτωβρίου), άγιοι νοτάριοι Μαρκιανός και Μαρτύριος: Φυτικό Ε με δύο κεφάλια ζώων και χέρι που εϋλογεί (Εικ. 17).

23) φ. 274r (26 Όκτωβρίου), άγιος Δημήτριος: Ό άγιος Νέστωρ φονεύει τον Λυαίο παρουσία του άγίου Δημητρίου και του Μαξιμιανού (Εικ. 18).

24) φ. 283ν (28 Όκτωβρίου), άγία Άναστασία ή Ρωμαία: Άλεποϋ (Εικ. 19).

25) φ. 293r (29 Όκτωβρίου), άγιος Άβράμιος: Σύμπλεγμα ανθρωπουν και αϊλουροειδούς (Εικ. 20).

26) φ. 314r (30 Όκτωβρίου), άγιοι Ζηνόβιος και Ζηνοβία: Φυτικό Α (Εικ. 21).

27) φ. 316r (31 Όκτωβρίου), άγιος Επίμαχος: Ζώο (Εικ. 22).

Και στα άλλα μηνολόγια, όπου ό διάκοσμος περιορίζεται στα αρχικά, μέρος μόνο από αυτά είναι ανθρωπόμορφα, ενώ στο μηνολόγιο Add. 36636 της Βρετανικής Βιβλιοθήκης και τα έπτά σωζόμενα αρχικά είναι ανθρωπομορφικά, μπορεί όμως ανάμεσα σε αυτά που λείπουν να υπήρχαν και αρχικά με φυτικό μόνο ή ζωϊκό διάκοσμο¹¹. Είκοσι έξι από τα είκοσι όκτώ αρχικά περιέχουν μορφές στον κώδικα Vat. gr. 1679, δέκα από τα δεκατρία στον Μαρκιανό gr. Z 351, δεκαοκτώ μόνο από τα είκοσι έξι στον Χάλκης 80¹². Στο μηνολόγιο 508 της

10. Το Δ της ήμερομηνίας διορθώθηκε μεταγενεστέρως σε Ε. Πρβλ. Patterson Ševčenko, σ. 248 σημ. 1.

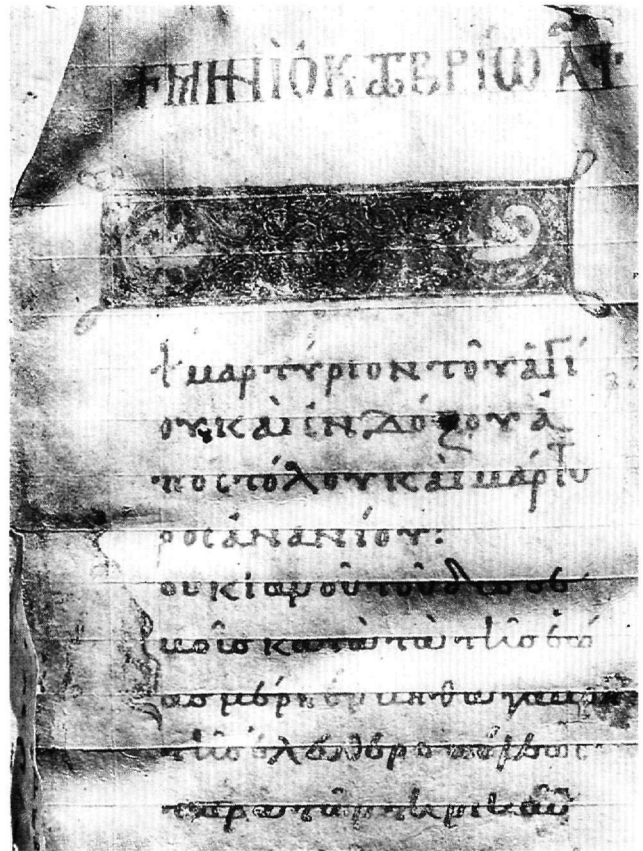
11. Patterson Ševčenko, σ. 126-128, εικ. 3F2-3F9.

12. Vat. gr. 1679: C. Walter, The Triumph of Saint Peter in the Church

Μονῆς Σινᾶ τὸ ποσοστὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων ἀρχικῶν εἶναι ἀκόμη μικρότερο: τρία μόνο ἀπὸ τὰ δεκαεννέα ἀρχικά γράμματα περιέχουν μορφές¹³. Οἱ κώδικες Cromwell 26 τῆς Ὁξφόρδης, Λαυρεντιανὸς XI.11 καὶ 253 τῆς Μονῆς τῆς Πάτμου ἔχουν πολλὰ κενά. Στὸν πρῶτο, δύο ἀπὸ τὰ πέντε σωζόμενα ἀρχικά εἶναι ἀνθρωπομορφικά, στὸν δεύτερο δύο ἀπὸ τὰ τρία, στὸν τελευταῖο ἓνα¹⁴.

Ἀπὸ τὰ μηνολόγια ποὺ ἀναφέραμε, τοὺς ἀγίους τοῦ Ὀκτωβρίου περιέχουν ὁ κώδιξ Vat. gr. 1679 καὶ ὁ Χάλκης 80. Στὸ χειρόγραφο τοῦ Βατικανοῦ μόνο οἱ Βίοι τῶν ἁγίων Πολυεύκτου καὶ Ἀρέθα στεροῦνται ἀρχικῶν μὲ ἀνθρώπινες μορφές. Στὸν κώδικα τῆς Χάλκης, ἀπὸ τὰ ἀρχικά ποὺ εἶναι ἀνθρωπόμορφα στὸν κώδικά μας, μόνο τὸ Μ τοῦ Ἀρτεμίου καὶ τὸ Ε τοῦ Ἀρέθα ἔχουν ἀποκλειστικὰ ζωϊκὸ καὶ φυτικὸ διάκοσμο.

Στὸ χειρόγραφο τῆς Μονῆς Λειμῶνος οἱ ἅγιοι εἰκονίζονται συνήθως κατὰ μέτωπον σὲ γράμματα μὲ κάθετα στοιχεῖα, ὅπως τὸ Π (ἅγιοι Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα στὸ φ. 6r καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης στὸ φ. 23r) καὶ τὸ Μ (ἅγιος Ἀρτέμιος στὸ φ. 150r) (Εἰκ. 2, 3, 13). Ὁ ἅγιος Ἀρτέμιος ὑψώνει τὰ χέρια σὲ δέηση. Στὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρον καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (φ. 128v, Εἰκ. 11), δίπλα στὸν ἅγιο, ποὺ στρέφεται ἐλαφρὰ δεξιὰ, στέκεται ὁ ὑπαίτιος τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορ Μαξιμιανός, ἐνῶ τὸ μεσαῖο στοιχεῖο τοῦ ἀρχικοῦ Μ σχηματίζεται ἀπὸ συστρεφόμενο φίδι ποὺ τοῦ ἐπιτίθεται. Πρόκειται γιὰ revenge initial, ὅπως ὀνομάζει τὴν κατηγορία αὐτὴ ἡ Nancy Patterson Ševčenko, ὅπου εἰκονίζεται ἡ τιμωρία τοῦ ὑπαίτιου τοῦ θανάτου τοῦ ἁγίου¹⁵. Στὸ ἀρχικὸ γράμμα Ε, ἡ ὀριζόντια κεραία σχηματίζεται μὲ ἓνα ἀπλωμένο χέρι, ὅπως στὸ Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ὁ ὁποῖος βαπτίζει τὸν κάλαμο σὲ καλαμάρι (φ. 121v, Εἰκ. 10), ἢ στὸ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἁγίων μαρτύρων (φ. 247v, Εἰκ. 16). Ἐδῶ ὁ λευκογένειος ἅγιος Ἀρέθας δείχνει τὴν πόλη Νεγρὰν τῆς Αἰθιοπίας ὅπου ἐμαρτύρησε, ἡ ὁποία

Εἰκ. 1. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 2r (1ῃ Ὀκτωβρίου).

προστατεύεται ἀπὸ τρεῖς πύργους καὶ στέφεται ἀπὸ μετάλλιο τοῦ Χριστοῦ ποὺ εὐλογεῖ. Συγχρόνως ὁ ἅγιος ποδοπατεῖ ἡμίγυμνον ἄνδρα ντυμένο μόνο ρόδινο χιτῶνα, τὸν ὁποῖο πνίγει ἀνορθωμένο φίδι – προφανῶς τὸν ἡγεμόνα τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας Δουναάν, ποὺ κατέλαβε προσωρινῶς τὴν Νεγρὰν καὶ ἐξολόθρευσε τὸν χριστιανικὸ πληθυσμὸ τῆς, μεταξὺ αὐτῶν καὶ τὸν ἅγιο Ἀρέθα. Πρόκειται καὶ ἐδῶ γιὰ revenge initial. Ἡ

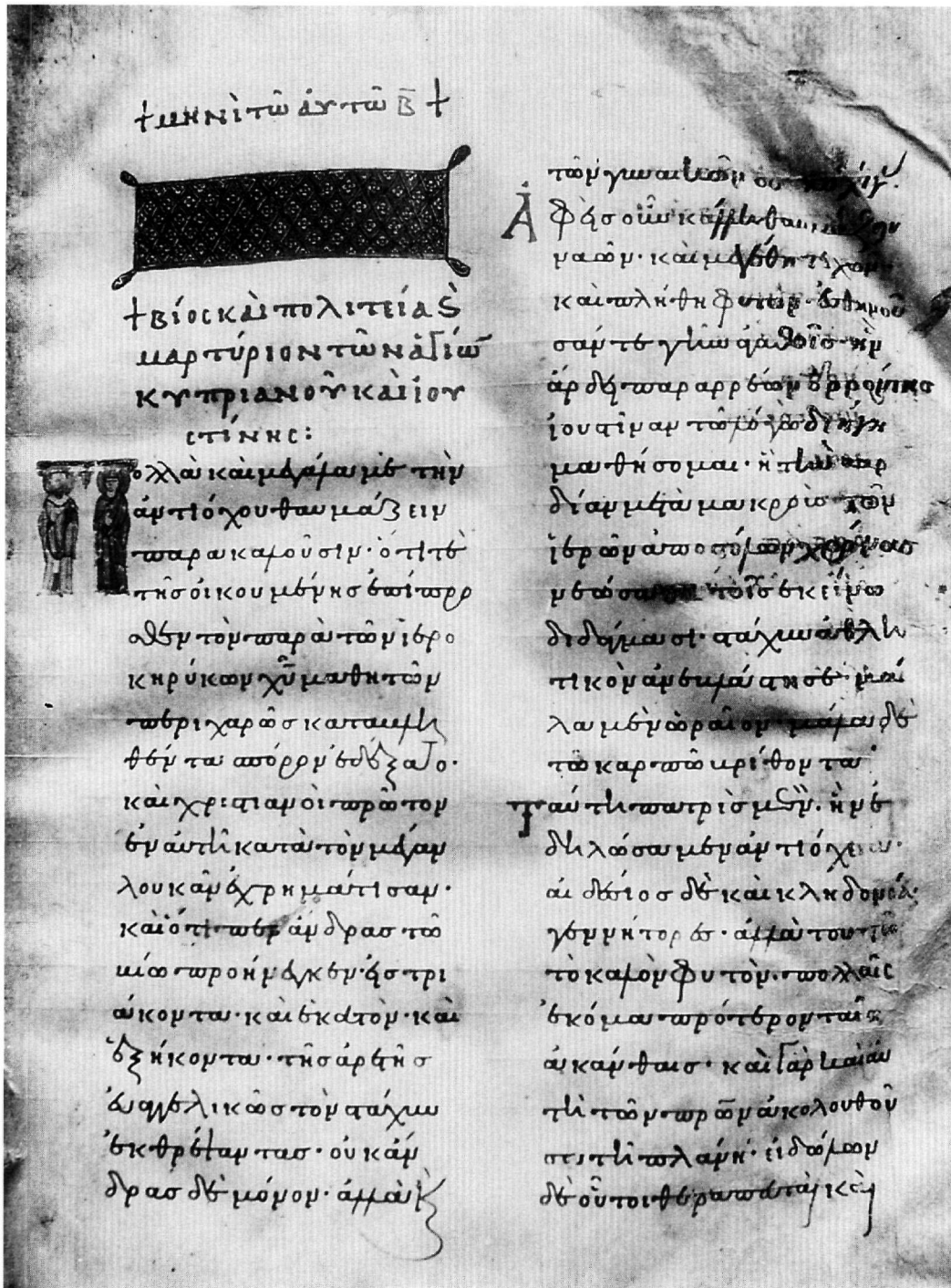
of Saint Clement at Ohrid and the Iconography of the Triumph of the Martyrs, *Zograf* 5 (1974), σ. 30-34· Patterson Ševčenko, σ. 162-164, εἰκ. 4D7-4F10. Marc. gr. Z 351: I. Furlan, *Codici greci illustrati della Biblioteca Marciana*, IV, Μιλάνο 1981, σ. 16-19· Patterson Ševčenko, σ. 170-172, εἰκ. 4G1-5B1. Χάλκης 80: Patterson Ševčenko, σ. 112-115, εἰκ. 6C10-6E11.

13. Patterson Ševčenko, σ. 155-156, εἰκ. 6F5-6F7. K. Weitzmann - G. Galavaris, *The Monastery of Saint Catherine at Mount Sinai. The Illustrated Greek Manuscripts*, I, Princeton 1990, σ. 119-122, ἀριθ. 43,

πίν. XIXb, εἰκ. 398-404.

14. Patterson Ševčenko, σ. 135, 109, 147, εἰκ. 4A3-4A7, 3C11-3D1, 4C11-4D4. Γιὰ τὸν κώδικα τῆς Ὁξφόρδης βλ. καὶ *Corpus der byzantinischen Miniaturhandschriften* (ἐφ' ἑξῆς: CBM), I, σ. 35-37, ἀριθ. 23, εἰκ. 127-131.

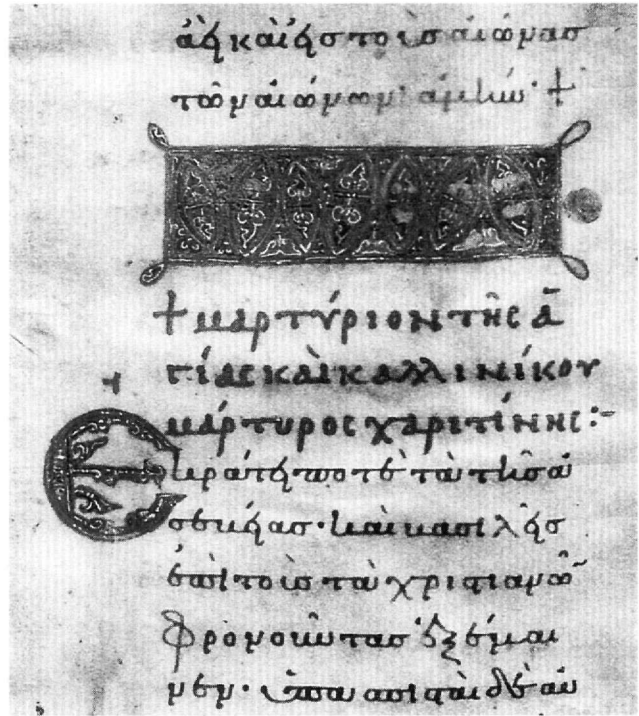
15. Patterson Ševčenko, σ. 193. Πρβλ. καὶ Walter, ἔ.α., σ. 30-34, ὅπου ὑποστηρίζεται ὅτι μὲ τὰ ἀρχικά αὐτὰ δηλώνεται ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰκ. 2. Μηνολόγιο Λεimonος 56, φ. 6r (2 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 3. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 23r (3 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 4. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 34r (4 Ὀκτωβρίου).

σχηματοποιημένη παράσταση τῆς Νεγρᾶν εἶναι ζωγραφισμένη δεξιὰ τῆς στήλης τοῦ κεμένου. Τὸ ἀρχικὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἀρέθα εἶναι τὸ μόνο στὸ χειρόγραφο μας πὺν δὲν εἶναι αὐτόνομο, ἀλλὰ σχηματίζει ἐνιαῖο σύνολο μὲ μικρογραφία ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ κεμένου. Ἀνάλογο παράδειγμα στὰ ἄλλα μηνολόγια, ὅπου ὁ διάκοσμος περιορίζεται στὰ ἱστορημένα ἀρχικά, συνήντησα μόνο στὸ φ. 71v τοῦ χειρογράφου Add. 36636 τοῦ Λονδίνου¹⁶.

Σὲ δύο περιπτώσεις τὸ ἀρχικὸ σχηματίζει ὁλόκληρη σκηνή. Ὁ Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀβερκίου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως (φ. 213v, Εἰκ. 15) ἀρχίζει μὲ τὸ γράμμα Μ. Τὸ ἀριστερὸ καὶ τὸ μεσαῖο κάθετο στοιχεῖο σχηματίζουν ὁ λευκογένειος ἅγιος, πὺν φορεῖ ἐπισκοπικὰ ἄμφια, καὶ μία δαιμονιζομένη, τὴν ὁποία θεραπεύει. Ὁ ἅγιος ὑψώνει τὸ δεξιὸ χεῖρ σὲ σχῆμα λόγου καὶ προστάζει ἕναν δαίμονα, ντυμένον μόνο γαλάζιο περιζώμα, ὁ ὁποῖος σχηματίζει τὴν δεξιὰ κάθετη κεραία, νὰ μεταφέρει ἕναν μεγάλο λίθο ἀπὸ τὴν Ρώμη, ὅπου συνέβη τὸ θαῦμα, στὴν Ἱεράπολιν τῆς Φρυγίας. Σύμφωνα μὲ τὸ κείμενο τοῦ Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ, ὁ ἅγιος Ἀβερκίος εἶπε: Ἐξελθε ταύτης πονηρὸ δαῖμον. ...Ἐπιτάττω σοι τὸν βωμόν τοῦτον ἄραι, μέχρι τε Ἱερα-

πόλεως τῆς ἐμῆς ἐνεγκεῖν. Ἦκουσεν ὁ δαίμων καὶ ὑπέρχεται τὸν βωμόν καὶ ἀναιρεῖται, καὶ διεῖσε διὰ τοῦ Ἱπποδρόμου, καὶ τῷ ὠρισμένῳ φέρων ἐναποτίθησι τόπῳ κατὰ τὴν Ἱεράπολιν¹⁷. Στὴν Ἀθλήσιν τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου (φ. 274r, Εἰκ. 18), ὁ ἅγιος, ὄρθιος, εὐλογεῖ τὸν Νέστορα πὺν κτυπᾷ μὲ τὸ δόρυ τοῦ τὸν πεσμένο στὸ ἔδαφος Λυαῖο, ἐνῶ τὴν σκηνὴ παρακολουθεῖ ἐπάνω ὁ Μαξιμιανός, σὲ προτομή. Ὁ ἅγιος Δημήτριος εἶναι ντυμένος γαλάζιο χιτῶνα καὶ κόκκινο ἱμάτιο, ἐνῶ ὁ Νέστορ φορεῖ θώρακα. Ἡ ἀσπίδα καὶ τὸ ἀκόντιο τοῦ θωρακοφόρου Λυαίου εἶναι πεσμένα κάτω· τὸ κεφάλι τοῦ εἶναι ἐξίτηλο. Ὁ Μαξιμιανὸς πιάνει ἀμήχανα τὸ πηγούνι τοῦ.

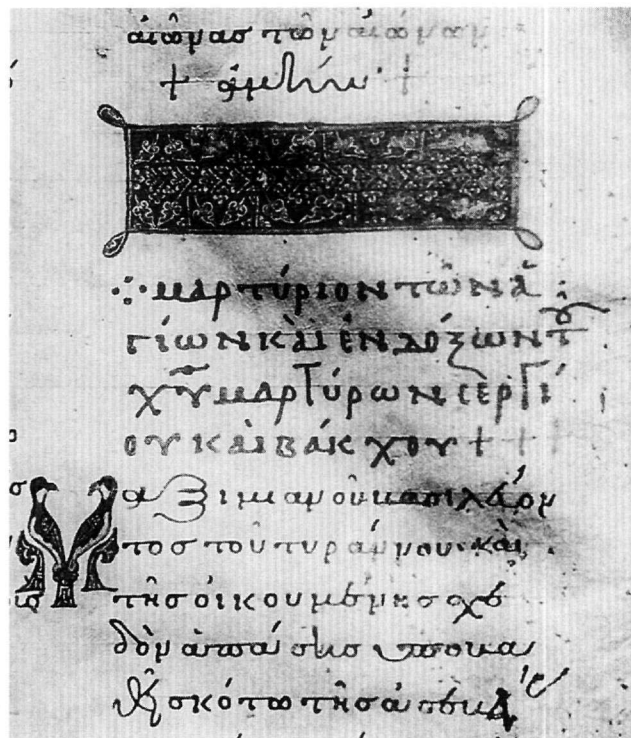
Ἡ εἰκονογραφία τῶν ἀνθρωπομορφῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τοῦ Μηνολογίου μας ἄλλοτε παρουσιάζει κοινὰ σημεῖα μὲ ἄλλα μηνολόγια καὶ ἄλλοτε διακρίνεται γιὰ τὴν πρωτοτυπία τῆς. Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰκονίζε-

16. Patterson Ševčenko, σ. 127, εἰκ. 3F7.

17. PG, 115, στ. 1240.

Εἰκ. 5. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 37v (6 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 6. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 45r (7 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 7. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 61r (8 Ὀκτωβρίου).

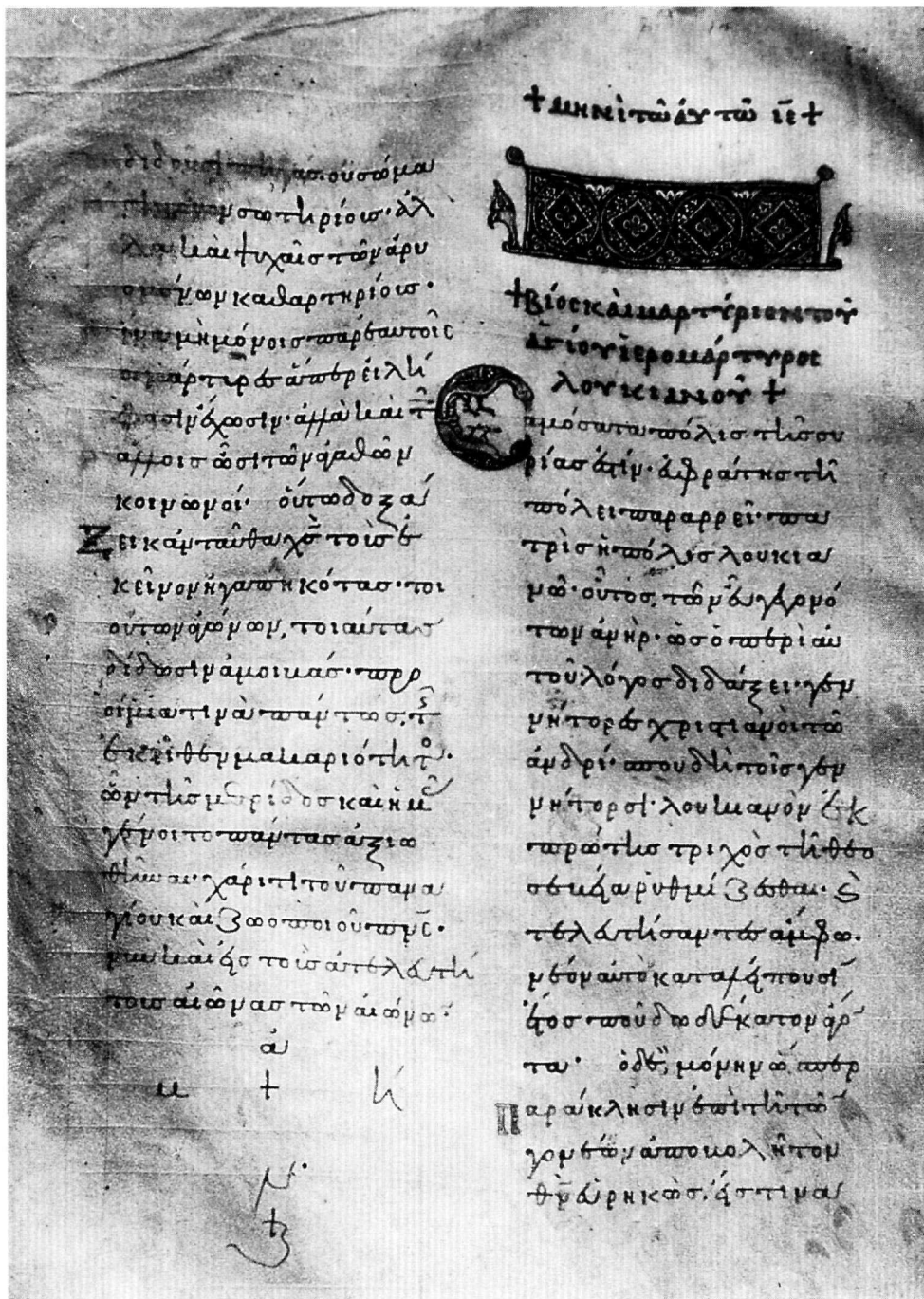
ται καθιστός, ὅπως στὸ χειρόγραφο τῆς Μονῆς Λειμῶνος, καὶ στὸ ἀντίστοιχο ἀρχικὸ τοῦ κώδικος Vat. gr. 1679, ἐκεῖ ὁμῶς γράφει¹⁸. Στὸν ἴδιο κώδικα οἱ ἅγιοι Κυπριανὸς καὶ Ἰουστίνος παριστάνονται ὄρθιοι κατ' ἐνώπιον, ὅπως στὸ χειρόγραφό μας¹⁹. Ἀπὸ τὴν περιγραφὴ πού ἔχει δημοσιευθεῖ τοῦ ἀρχικοῦ μὲ τὸν ἅγιο Ἀβέρκιο καὶ μιὰν ἄλλη μορφή ντυμένη μόνο περιζώμα στὸ χαμένο σήμερα μηνολόγιο Χάλκης 80, προκύπτει ὅτι θὰ ἔμοιαζε μὲ τὴν παράσταση τοῦ χειρογράφου μας, χωρὶς ὁμῶς τὴν κοπέλλα πού ἐθεράπευσε ὁ ἅγιος²⁰. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, τοῦ Οὐάρου μὲ τὸν Μαξιμιανό, τοῦ ἁγίου Ἀρέθα καὶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου διαφέρουν ἀντιθέτως τελείως ἀπὸ αὐτὰ πού κοσμοῦν ἄλλα μηνολόγια²¹.

18. Patterson Ševčenko, σ. 163, εἰκ. 4E9.

19. Patterson Ševčenko, σ. 161, εἰκ. 4D8.

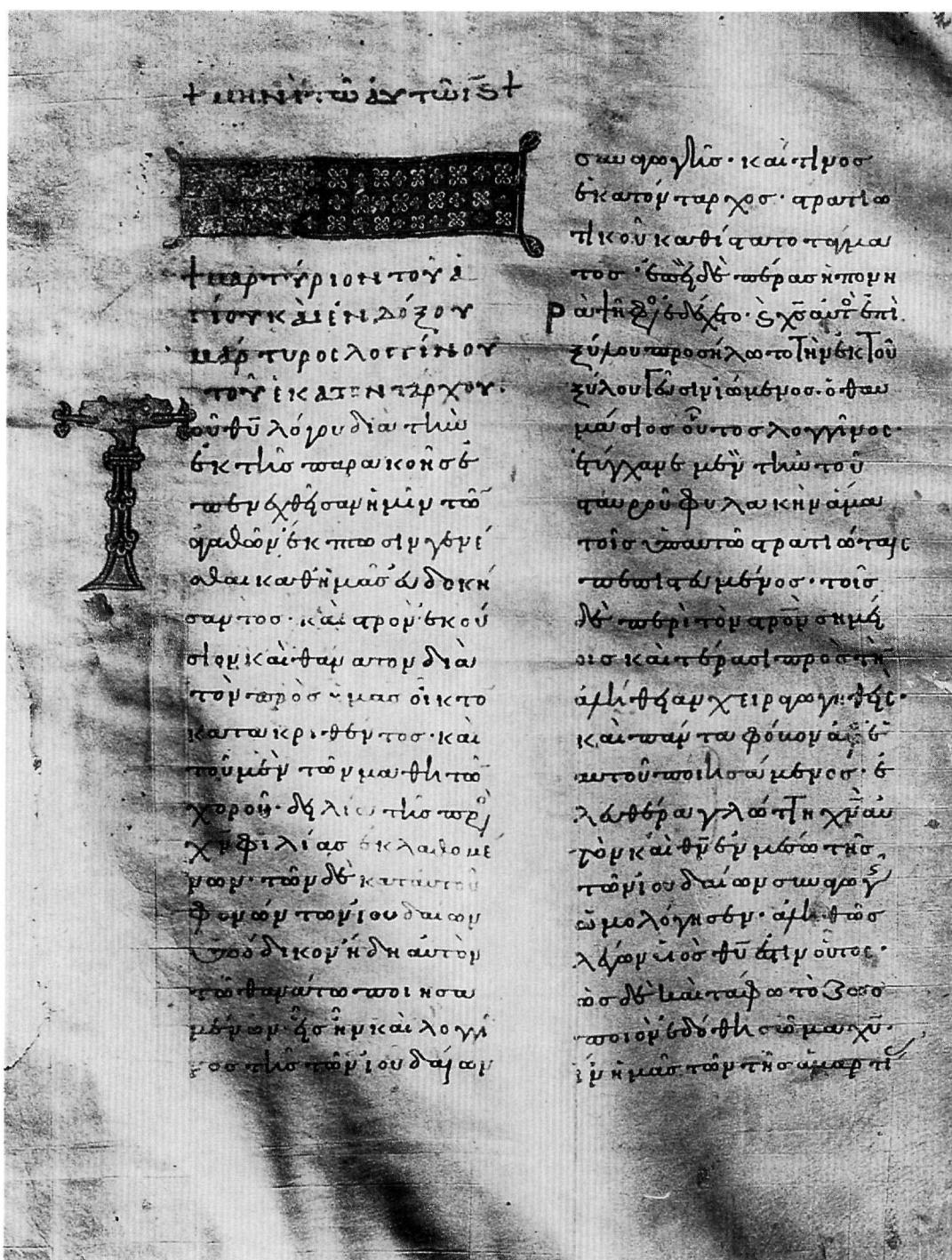
20. Patterson Ševčenko, σ. 114, εἰκ. 6E3.

21. Στὸ χειρόγραφο τῆς Χάλκης ὁ ἅγιος Διονύσιος εἰκονίζεται σὲ μέταλλο, ἐνῶ στὸν Vat. gr. 1679 παριστάνεται ἡ ἀποτομή του. Τὸ ἀρχικὸ μὲ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Οὐάρου σχηματίζεται στὸν Βατικανὸ κώδικα μὲ δύο ἄνδρες πού στηρίζουν ράβδο πάνω

Εικ. 8. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 103v (15^{ος} Οκτωβρίου).

στον ὕπτιο Μαξιμιανό, στο χειρόγραφο τῆς Χάλκης με δύο μορφές, πού ἀκουμποῦν τὸ χέρι τους στὸ κεφάλι ἐνὸς παιδιοῦ με φωτοστέφανο. Ὁ Ἀρέθας παριστάνεται στὸν Vat. gr. 1679 ὁρθίος, μετωπικός, ἐνῶ στὴν Χάλκη τὸ ἀρχικὸ ἔψυλον σχηματίζεται

με δύο φίδια. Ὁ ἅγιος Δημήτριος εἶναι μόνος, ὁρθίος στὸν Βατικανὸ κώδικα· στὸ μηνολόγιο τῆς Χάλκης μία ψηλὴ μορφή εὐλογεῖ μία μικρότερη. Βλ. Patterson Ševčenko, σ. 112, 161, 163, 113, 164, 114, εἰκ. 6C11, 4D10, 4E10, 6D11, 4F4, 6E5, 4F6, 6E7.

Εικ. 9. Μηνολόγιο Λεμνώνος 56, φ. 114v (16^{ος} Οκτωβρίου).

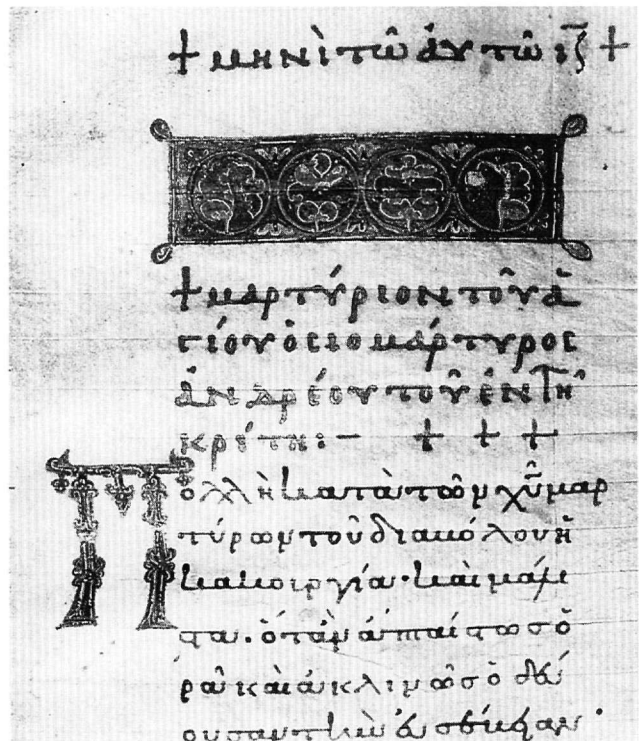
Εἰκ. 10. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 121ν (18 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 11. Μηνολόγιο Λειμῶνος 56, φ. 128ν (19 Ὀκτωβρίου).

Εἶναι ἀξιοπαρατήρητο ὅτι σὲ κανένα ἀρχικὸ τοῦ μυθολογίου ποὺ ἐξετάζομε δὲν εἰκονίζεται σκιηὴ μαρτυρίου, ἐνῶ στὸ χειρόγραφο τῆς Χάλκης ἀπαντοῦν τρεῖς, στὸν Lond. Add. 36636 μία, καὶ στὸν Vat. gr. 1679 ἐπίσης μία.

“Ὅπως ἦδη ἀναφέραμε, ἑννέα ἀρχικά κοσμοῦνται με-
ζῶα. Τριγωνικά γράμματα –τὸ ἄλφα, τὸ δέλτα, τὸ λάμ-
βδα– σχηματίζονται μετέτρεπτα. Τὸ δέλτα τοῦ Βίου
τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας (φ.
283ν, Εἰκ. 19) σχηματίζεται μετὰ μίαν καθιστὴν ἀλεπού, ἐνῶ
στὸ ἄλφα τοῦ Μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἐπιμάχου (φ. 316ρ,
Εἰκ. 22) ἓνα ἀλλόκοτο ζῶο μετὰ μακρὸν μυτερὸν ὀνύγχο,
ἀνορθωμένο στὰ πίσω πόδια, γυρίζει τὸ κεφάλι πίσω.
Μορφή τῆς ὁποίας σχεδιάσθηκε μόνον τὸ περιγράμμα-
μα φαίνεται νὰ παλεύει μετὰ ἀνορθωμένο τετράποδο που
κοιτάζει πίσω στὸ ἀρχικὸ ἄλφα τοῦ Βίου τοῦ ἁγίου
Ἀβραμίου (φ. 293ρ, Εἰκ. 20). Ἀνάλογη διαμόρφωση ἔχει
τὸ ἡμετέριον λάμβδα τοῦ Μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Ἀνα-
νίου (φ. 2ρ, Εἰκ. 1), τουλάχιστον στὸ δεξιὸν τμήμα. Τρία
ἀρχικά σχηματίζονται μετὰ ζεύγη πουλιῶν. Δύο ἀντωπᾶ
πτηνὰ μετὰ ἐνωμένους τίς οὐρὰς ἀπαρτίζουν τὸ ἀρχικὸ σίγ-
μα τοῦ Βίου καὶ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Λουκιανοῦ (φ. 103ν, Εἰκ. 8) καὶ τὸ ἔψιλον τοῦ Βίου τοῦ
ὁσίου Ἰλαρίωνος (φ. 184ρ, Εἰκ. 14), ἐνῶ τὸ μὴ τοῦ μαρ-

Εἰκ. 12. Μηνολόγιο Λεμῶνος 56, φ. 140r (19 Ὀκτωβρίου).

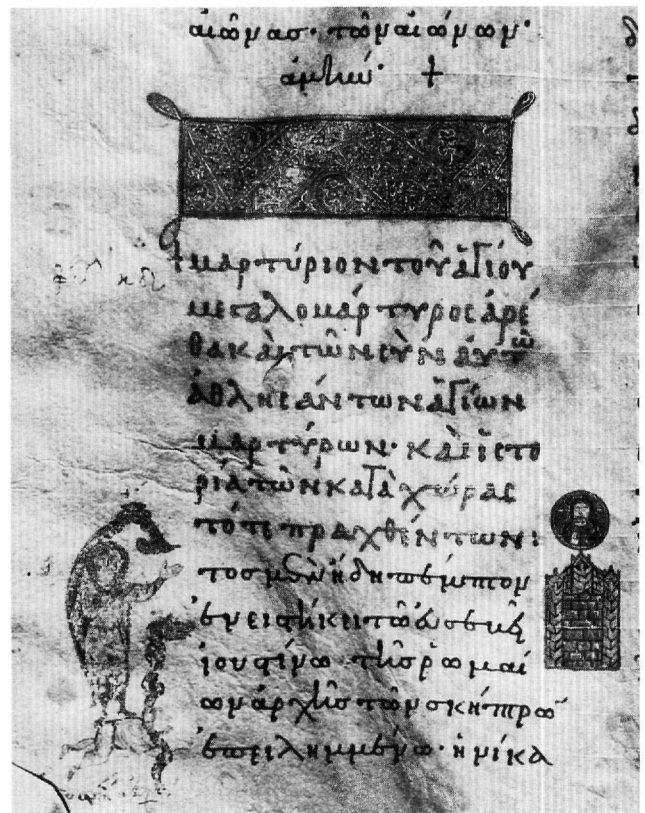
Εἰκ. 13. Μηνολόγιο Λεωνῶνος 56, φ. 150r (20 Ὀκτωβρίου).

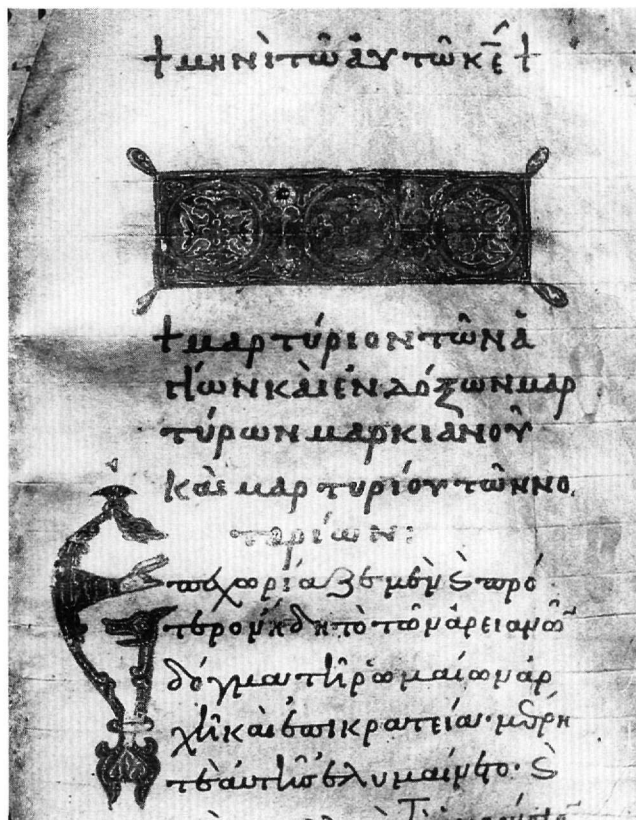
Εἰκ. 14. Μηνολόγιο Λεωνῶνος 56, φ. 184r (21 Ὀκτωβρίου).

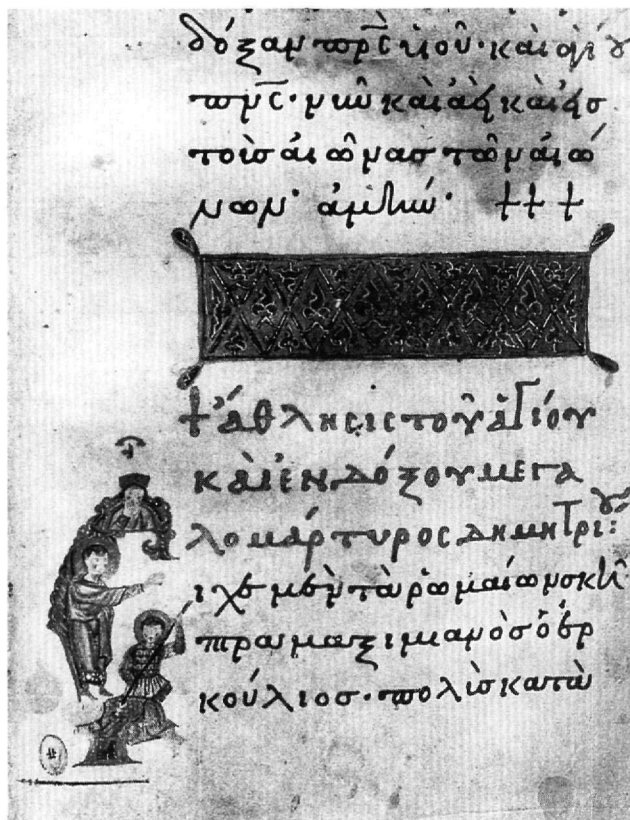
Εἰκ. 15. Μηνολόγιο Λεωνῶνος 56, φ. 213v (22 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 16. Μηνολόγιο Λεωνῶνος 56, φ. 247v (24 Ὀκτωβρίου).

Εικ. 17. Μηνολόγιο Λειμώνος 56, φ. 272r (25 Ὀκτωβρίου).

Εικ. 18. Μηνολόγιο Λειμώνος 56, φ. 274r (26 Ὀκτωβρίου).

τυρίου των αγίων Σεργίου και Βάκχου σχηματίζεται με δύο αντίνωτα πουλιά, που στρέφουν το κεφάλι πίσω (φ. 45r, Εικ. 6). Σε δύο άλλα αρχικά (φφ. 114v, 272r, Εικ. 9 και 17) εικονίζονται μόνο κεφάλια ζώων. Τα άνωπά πουλιά είναι συνηθισμένο θέμα στα αρχικά γράμματα κωδίκων που έχουν ως επί το πλείστον αποδοθεί στο βιβλιογραφικό εργαστήριο της Μονής Στουδίου, όπως οι Vat. Barb. gr. 372, Lond. Add. 19352, Phillips 7667, Oxon. Bodl. Auct. T. inf. 2.7, Ἀθηνῶν 2363 και Μεμβούνης²².

22. J. Anderson, The Date and Purpose of the Barberini Psalter, *CahArch* 31 (1983), εικ. C 3, 12, 14, D 12. Ἀ. Μαυραβάνη-Χατζηνικολάου - Χρ. Τουφεξή-Πάσχου, Κατάλογος μικρογραφιών βυζαντινῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, Α', ἐν Ἀθήναις 1978, σ. 152, εικ. 326. H. Buchthal, An Illuminated Byzantine Gospel Book of about 1100 A.D., *Special Bulletin of the National Gallery of Victoria*, Μελβούρνη 1961, σ. 10, εικ. 7.

23. Anderson, ἔ.α., σ. 44-45, εικ. C, D. Βλ. καὶ Ἀ. Μητσάνη, Ἀθῶς, Λαύρας Δ 46. Ἕνα «στουδιτικὸ» μηνολόγιο ἀπὸ τὸ τρίτο τέταρ-

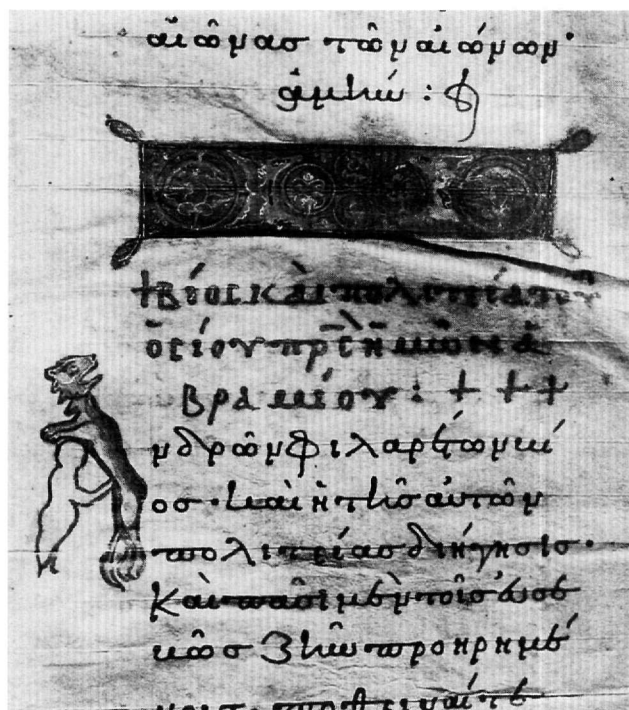
Πρέπει ὥστόσο νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἀπουσιάζουν ἄλλα ἀρχικά πὺν εἶναι τυπικά αὐτοῦ τοῦ ἐργαστηρίου, ὅπως τὸ πῖ μὲ δύο χέρια πὺν κρατοῦν κλάδους φοινίκια, καὶ διάφορα γράμματα πὺν στηρίζονται σὲ ἓνα πουλι²³. Οἱ βλαστοὶ τῶν ἀρχικῶν διακόπτονται ἀπὸ πυκνοὺς ἀνθικοὺς κόμβους, καὶ συχνὰ κρέμονται ἀπὸ αὐτοὺς ἢ προεξέχουν στὰ ἄκρα τοὺς κισσόφυλλα καὶ ἡμιανθέμια. Ἡ διακόσμηση αὐτὴ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 10ου αἰ. καὶ ἀπαντᾷ καὶ τοὺς ἐπόμενους αἰῶνες²⁴.

το τοῦ 11ου αἰῶνα, ΔΧΑΕ ΙΕ' (1989-1990), σ. 262-263, 267.

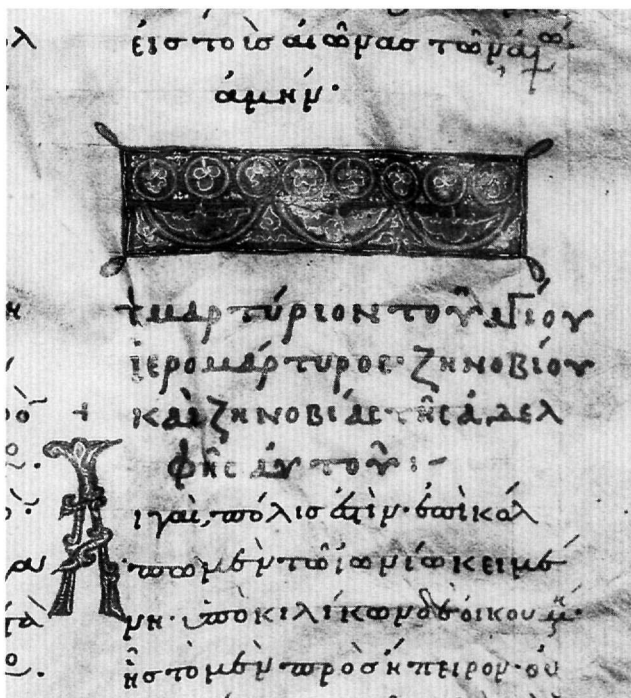
24. Βλ. λ.χ. τὰ χειρόγραφα Ἀθηνῶν 263, τοῦ 991 (Μαυραβάνη-Χατζηνικολάου - Τουφεξή-Πάσχου, ἔ.α., Γ', σ. 81-87, εικ. 105-129), Ἰβήρων 46, τοῦ 1007, Μόσχας 382, τοῦ 1063, Petr. gr. 73, τοῦ 1069, Παντοκράτορος 47, τοῦ 1301 (I. Spatharakis, *Corpus of Dated Illuminated Greek Manuscripts to the Year 1453*, Leiden 1981, εικ. 75, 143, 152, 391) καὶ τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Μελενίκου, τῆς δευτέρας πενηνταετίας τοῦ 11ου αἰ. (Μαυραβάνη-Χατζηνικολάου - Τουφεξή-Πάσχου, ἔ.α., Α', εικ. 320-322).

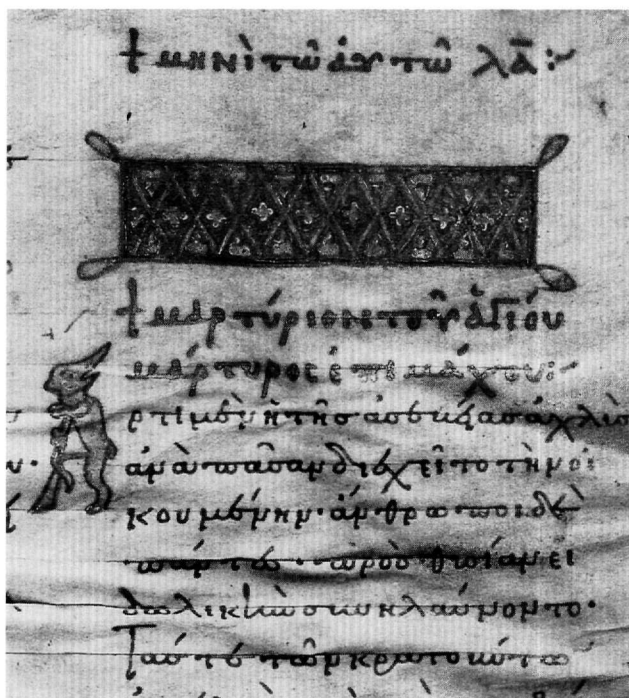
Εἰκ. 19. Μηνολόγιο Λεωμῶνος 56, φ. 283v (28 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 20. Μηνολόγιο Λεωμῶνος 56, φ. 293r (29 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 21. Μηνολόγιο Λεωμῶνος 56, φ. 314r (30 Ὀκτωβρίου).

Εἰκ. 22. Μηνολόγιο Λεωμῶνος 56, φ. 316r (31 Ὀκτωβρίου).

Τὰ ταινιοειδή ἐπίτιπλα ἀνήκουν στὸν τυπικὸ τοῦ 11ου καὶ τῶν πρώτων δεκαετιῶν τοῦ 12ου αἰ. ἀνθικὸ διάκοσμο (Flower petal style, Blütenblatt Ornamentik), ὅπου πολύχρωμα πεταλωτὰ ἄνθη περικλείονται σὲ κύκλους, ὀρθογώνια, ῥόμβους καὶ ἄλλα γεωμετρικὰ σχήματα καὶ ἐξαίρονται πάνω στὸν χρυσοῦ κάμπο. Σὲ ἐλάχιστες περιπτώσεις ὁ διάκοσμος περιλαμβάνει καὶ πουλιά (φφ. 2r, 150r, Εἰκ. 1 καὶ 13) ἢ τετράποδα ποὺ τρέχουν (φ. 283v, Εἰκ. 19) μέσα σὲ μετάλλια. Τὰ σασσανιδικὰ ἀνθέμια μέσα σὲ κύκλους, οἱ ὁποῖοι συνδέονται μὲ διαγώνιους βλαστούς, ἐνῶ φυτικά θέματα γεμίζουν τὰ τριγωνικὰ κενὰ (φ. 61r, Εἰκ. 7), ἀπαντοῦν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 10ου αἰῶνος καὶ ἔξης, π.χ. στὰ χειρόγραφα Λαύρας Δ75, τοῦ 986, Par. gr. 519, τοῦ 1007, Par. gr. 45, Coislin 259, Vat. gr. 1156, Morgan 748, Σινᾶ 1186, Selden B 52, Barocci 207 καὶ Barocci 15, τοῦ 1105²⁵. Σχηματοποιημένα ἄνθη μὲ τρία πέταλα, ποὺ πληροῦν τὰ τριγωνικὰ κενὰ μιᾶς τεθλασμένης γραμμῆς, ἀντίστοιχα πρὸς τὸν διάκοσμο τοῦ ἐπιτίτλου τοῦ φ. 37v (Εἰκ. 5), ὑπάρχουν μεταξὺ ἄλλων στοὺς κώδικες Par. Coislin 79 καὶ 239, Lond. Add. 11870, Par. gr. 74 καὶ 81²⁶. Ἀντιθετικὰ τρίφυλλα ἀνθέμια μέσα σὲ φακοειδῆ διάχωρα, ἀνάλογα πρὸς τοῦ φ. 34r (Εἰκ. 4), συναντῶνται στὸν κώδικα Vat. gr. 1229²⁷. Ὁ φυτικὸς διάκοσμος μέσα σὲ ῥόμβους ἐγγεγραμμένους σὲ κύ-

κλους τῶν φφ. 103v καὶ 121v (Εἰκ. 8 καὶ 10) θυμίζει ἀνάλογο θέμα στὸ τετραεὺγγελο E. D. Clarke 10 τῆς Ὁξφόρδης²⁸. Τὰ καμπύλα στοιχεῖα σὲ σχῆμα σταγόνας, ποὺ προεξέχουν ἀπὸ τὶς γωνίες τῶν ἐπιτίτλων, ἀπαντοῦν ἤδη περὶ τὸ 880 στὸν Par. gr. 510²⁹, καὶ ἡ χρῆση τους μαρτυρεῖται καὶ τοὺς ἐπόμενους αἰῶνες³⁰. Ἡ προέκταση τῆς κάτω παρυφῆς τοῦ ἐπιτίτλου, ἀπὸ τὰ ἄκρα τῆς ὁποίας ἐκφύονται ἀνθέμια ἢ ἡμιανθέμια, ὅπως στὰ φφ. 103v καὶ 150r (Εἰκ. 8 καὶ 13), εἶναι συνήθης ἀπὸ τὸν 10ο αἰῶνα³¹. Ἐπίτιπλα διακοσμημένα μὲ ζωὰ μέσα σὲ μετάλλια εἶναι ἀρκετὰ συνηθισμένα τὸν 11ο καὶ 12ο αἰῶνα³².

Τὰ χρώματα τῶν ἱστορημένων ἀρχικῶν γραμμάτων εἶναι ἀνοικτά. Κυριαρχοῦν διάφορες ἀποχρώσεις τοῦ κόκκινου, τὸ πράσινο, τὸ γαλάζιο, ἡ ὠχρα. Κόκκινες κηλίδες διακρίνονται στὶς παρειές. Οἱ φωτοστέφανοι εἶναι χρυσοί. Στὰ ἐπίτιπλα τὰ βαθυπράσινα καὶ μπλε φύλλα καὶ τὰ κόκκινα ἐξαίρονται πάνω στὸ χρυσοῦ βάθος. Τὸ σχέδιο διακρίνει ἀκρίβεια καὶ ἐπιμέλεια. Ὅπως καὶ οἱ περισσότεροι εἰκονογραφημένοι κώδικες τοῦ Μηνολογίου, τὸ χειρόγραφό μας χρονολογεῖται στὴν δευτέρη πενηνταετία τοῦ 11ου αἰῶνος. Προέρχεται πιθανότατα ἀπὸ ἐργαστήριό τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅχι πάντως ἀπὸ τὴν Μονὴ Στουδίου.

25. Spatharakis, ἔ.ἀ., εἰκ. 50. A. Frantz, Byzantine Illuminated Ornament. A Study in Chronology, *ArtB* 16 (1934), σ. 57, πίν. VII.12, XI.2, 3, 6. Weitzmann - Galavaris, ἔ.ἀ., εἰκ. 126. *CBM*, 1.Π, εἰκ. 143, 145, 201. Πὰ τὸ σασσανιδικὸ ἀνθέμιο βλ. Frantz, ἔ.ἀ., σ. 57-59, 70, 71· γιὰ τοὺς κύκλους ποὺ ἐνώνονται μὲ διαγώνιες ἐφαπτόμενες, αὐτ., σ. 71.

26. Frantz, ἔ.ἀ., σ. 44-45, πίν. I.6-7, II.14-15.

27. Frantz, ἔ.ἀ., πίν. X.5.

28. *CBM*, 1.Π, εἰκ. 223.

29. Spatharakis, ἔ.ἀ., εἰκ. 12-14.

30. Βλ. λ.χ. Spatharakis, ἔ.ἀ., εἰκ. 35, 82, 121, 142-143, 166-167, 190-

191, 199, 221, 226, 234, 257, 260, καὶ *CBM*, 1.Π, εἰκ. 138-141.

31. Spatharakis, ἔ.ἀ., εἰκ. 21, 23, 25, 34, 45, 49 κλπ. Πρβλ. ἔ.ἀ., σ. 71.

32. Πρβλ. λ.χ. ἐπίτιπλα τῶν χειρογράφων 2804, 2363 καὶ 163 τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, Ἰβήρων 1404, Χελανδαρίου 105 καὶ Οκον. Canon. gr. 103 (Μαραβᾶ-Χατζηνικολάου - Τουφεξῆ-Πάσχου, ἔ.ἀ., Α', εἰκ. 167, 325, 482. Στ. Πελεκανίδου κ.ἀ., *Θησαυροὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρόντος*, Β', Ἀθήναι 1975, εἰκ. 268-271. P.L. Vocotopoulos, A propos de l'évangélaire n° 105 de Chilandar, *Huit siècles du monastère de Chilandar. Histoire, vie spirituelle, littérature, art et architecture*, Βελιγράδι 2000, σ. 676, εἰκ. 1. *CBM*, 1.Π, εἰκ. 180).

Panayotis L. Vocotopoulos

AN UNNOTICED MENOLOGION WITH HISTORIATED INITIALS: CODEX LEIMONOS 56

Of the 45 illuminated manuscripts of the metaphrastian Menologion known to date, eight belong to the group in which the figural decoration is restricted to historiated initial letters. A ninth manuscript is now added to this group: the codex no. 56 in the Leimonos monastery on the island of Lesbos, which contains the 27 Lives for October. It is illuminated at the beginning of each Life by a band-shaped headpiece and an historiated initial. Eight of these are anthropomorphic, nine zoomorphic and nine vegetal. On the initials of the 2nd, 3rd and 20th of October, the Sts Cyprian and Justine, Dionysios the Areopagite and Artemios are depicted standing and in frontal pose (Figs 2, 3, 17). St Luke the Evangelist (18 October, Fig. 10) dips the pen in an inkwell. Represented beside the martyr Varus is the Emperor Maximianus, who is attacked by a snake (19 October, Fig. 11). St Arethas points to the city of Negrin in Ethiopia, where he was martyred (24 October, Fig. 16), while at the same time trampling on a naked man being choked by a snake, obviously Prince Dunaan who exterminated the

Christians of Negrin, Arethas among them. The initials of Varus and Arethas belong to the class of revenge initials, in which the martyr avenges his persecutor. In the initial of St Aberkios, the healing of a woman possessed by devils is illustrated (22 October, Fig. 15). In the initial of St Demetrios, the saint blesses his disciple Nestor, who slays Lyaius in the presence of Maximianus (26 October, Fig. 18).

The zoomorphic and vegetal initials, like the headpieces too, are typical of Constantinopolitan manuscripts of the eleventh century. Nevertheless, their thematic repertoire differs from that of codices which can be attributed securely to the scriptorium of the Studios monastery. The Leimonos manuscript does not seem to belong to the same edition as other manuscripts of the same category. It differs from these in the ruling, the number of lines or the style of the miniatures.

The Menologion Leimonos 56 is of considerable interest because of its completeness, the quality of its illumination, the originality of many of its initials and its good condition.